

1920.

5548

Har jeg Ret til at tage mit eget Liv?

Nutidsdrama i 5 Akter.

Isenesat af Holger-Madsen.

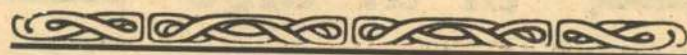
Et betydningsfuldt Samfundsspørgsmaal — Selvmordsproblemet — sættes her under Debat. Der er en alvorlig Tanke i dette Drama, som vil gribe alle, fordi det giver et realistisk Billede af Kampen for Tilværelsen og levende skildrer menneskelig Vildfarelse og Ulykke. Filmens stærke Optin tilsigter ikke at tilfredsstille en sygelig Sensationslyst. Hensigten er at belyse det store Problem saa skarpt som muligt og at rejse en Kamp mod Tidens moralske Slappelse og den Mangel paa Ansvarsfølelse, der fører til Selvepagivelse og ofte driver de Ulykkelige til at søge Døden for egen
ooooo Haand. ooooo

I Hovedrollerne: **Lilli Bech og Alf Blütecher**

Officin: Nordisk Films Co.

1788

PERSONERNE:

Teosofen, Professor Arildt Holger-Madsen.
Poul Berg Alf Blütecher.
Ketty, hans Hustru Lilli Bech.
Arthur }
Dolly } deres Børn { Knud Schrøder.
Lise } { Gudrun Bruun.
..... Elisabeth Jacobsen.
Direktør Steiner Frederik Jacobsen.
Veksellerer Hugo Steiner, hans Nevø ... Aage Hertel.
Ingeniør Bent Langwill Carl Worm.

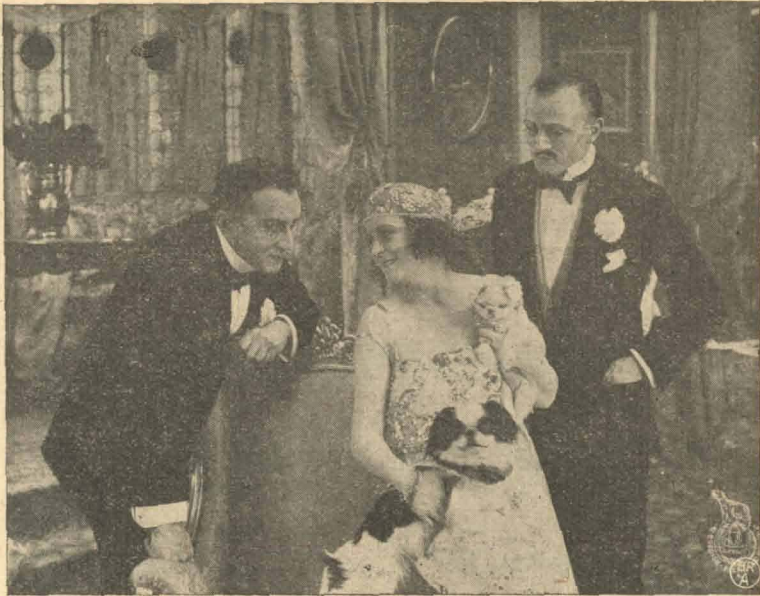
Har jeg Ret til at tage mit eget Liv?

Menneskets Ret til selv at afkorte Livet er et Problem, som de desværre altfor hyppige Selvmord har gjort aktuelt.

Teosofen, Professor Arildt, — een af denne Films interessanteste Skikkelser, — ser i de mange Selvmord et Vidnesbyrd om Samfundets Forfald, og han hævder som sin Overbevisning, at de Ulykkelige, der fejgt flygter fra Livet og dets Ansvar, ikke finder Befrielse for deres Sorger, thi Menneskets Sjæl kan ikke dræbes, og i Livet efter Døden vil Sjælen komme til at gennemstride den Kamp, som Individet søgte at undfly. Og det er denne Teori, som Poul Bergs mærkelige Skæbne kommer til at bekræfte.

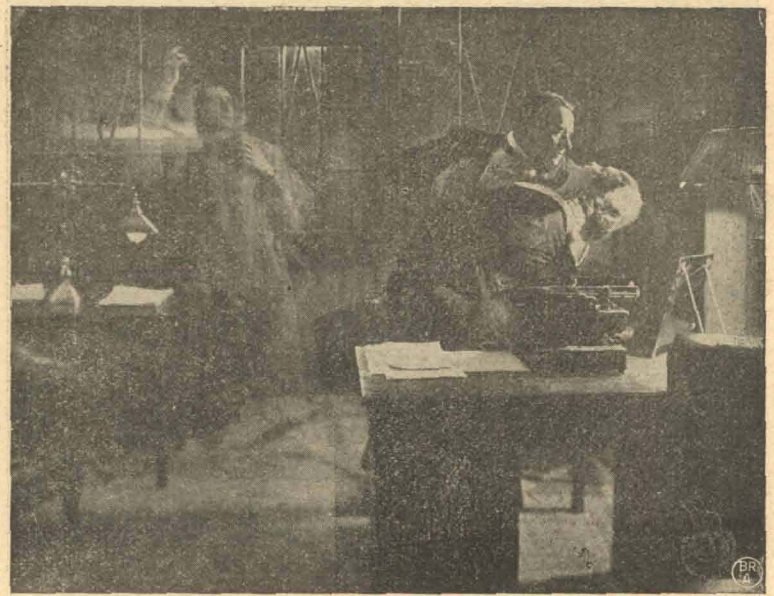
Poul Berg er en ung, sympatisk Mand, der er Sekretær hos den rige Direktør Steiner og — som Tusinde andre — har en Gage, der giver ham og hans Familie det daglige Udkomme, men ikke tillader Ekstravagancer. Han er dog lykkelig og tilfreds, indtil han en Aften træffer Direk-

tørens Nevø, Hugo Steiner, en moderne Forretningsmand af den usmagelige Type, som ikke kender til moralske Anfægtelser, naar det drejer sig om at tjene Penge. Det lykkes denne snu Ræv at vække Pouls Begær efter Rigdom og at faa den uerfarne unge Mand til at indlade sig paa en Transaktion, hvorved de begge vil kunne tjene en Formue. Poul er blændet af det gyldne Fremtidsperspektiv, som Fristeren behændigt opruller for ham, og gaar ind paa hans Forslag.

Spekulationen slaar imidlertid fuldstændig fejl, og Poul Berg lades i Stikken af Hugo Steiner, der frækt giver ham hele Skylden. Den skønne Drøm om Rigdom er bristet som Sæbebobler, — for sent erkender han sin Vildfarelse og forstaar, at han er en brændemærket og vanæret Mand.

Han mangler Mod til at kæmpe mod Skæbnen, og uden at tænke paa den sørgelige Fremtid, han bereder sin Hustru og sine Børn, søger han Befrielse i Døden. Men — for Sjælen er der ingen Død, og Livets Flygtninge finder ikke den evige Fred. I Dødsrigets Stilhed lider Sjælen Angerens Kvaler og kæmpér den Kamp, som Livet fordrede — — —

Efter Pouls Død holder hans Hustru, Ketty, ved utrætteligt Arbejde Hjemmet oppe og søger endda at betale Mandens Gæld. Hun lærer Fattigdommens Ydmygelser at kende, og den Slyngel, der var Skyld i hendes Mandes Ulykke, undser sig ikke for at efterstræbe hende, — men hun lader sig dog ikke friste af hans gyldne Løfter. Med ukueligt Mod arbejder hun for sine Børn, og dog føler hun ofte, at Pouls Brøde kaster Skygge over Børnenes Tilværelse,

— det er en vanskelig Opgave baade at være Opdrager og Forsørger.

Hvorfor lod han hende ene bære det tunge Ansvar?

— — —

Aarene gaar, og Børnene er blevet voksne. Den ældste Datter, Dolly, der er en livslysten Natur, finder snar Hjemmet for trangt, og blændet af Demimondens tilsyneladende sorgløse Tilværelse glider hun ind i de Navnløses Rækker. Hun synker dybere og dybere, indtil hun til sidst i Fortvivlelse gør Ende paa sit forfejlede Liv.

I tankeløs Letsindighed har Dolly søgt at drage Søsteren, Lise, med ind i Malstrømmen, men den purunge Pige, der er ren og god, har den Lykke at finde en Mand, som virkelig holder af hende og er karakterstærk nok til

at trodse den Sladder og Nederdrægtighed, der truer med at ødelægge deres Forhold. Sammen med ham rejser Lise bort til Fremtiden og Lykken.

Ketty har nu kun Sønnen Arthur tilbage, og den haardtprøvede Moder beder i sit Hjerte om, at hun altid maa beholde ham. Den unge Mand er imidlertid kommet i slet Selskab og har fattet Afsky for Arbejdet. I ensomme Timer grubler han over Faderens Skæbne, der har formørket hans Barndom, og det varer ikke længe, førend en Tilfældighed driver ham ud i Forbrydelsen.

Arthur Berg ender sine Dage paa Skafottet, — ubønhørlig er Loven om Fædrenes Synd.

Den ulykkelige Moders bitre Kamp — hendes grænseløse Kærlighed og selvfornægtende Opofrelse har været

forgæves, og i navnløs Fortvivlelse forbander hun den, der svigtede hende og lod hende ene bære Sorgens og Ansvarrets tunge Byrde.

— — —

Naar Mennesket svæver mellem Liv og Død, aabnbares Evighedens Gaader, — og da Poul Berg undrende vaagner til Livet, forstaar han, at hans mærkelige Drøm har været et Varsel om den Skæbne, der ventede hans Kære, og han er lykkelig og taknemmelig, fordi Drømmen ikke blev til Sandhed, — thi Livet skænker altid den en Mulighed for Oprejsning og Tilgivelse, der modigt overvinder sig selv og kæmper mod Ulykken.

ejer saavel Filmen som dens Plakat- og Program-Tekst o. a. lignende Materiale med absolut Eneret.

Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatningskrav gjort gældende mod Vedkommende.